

Unutturma Sanatı

– simsiyah · 21 Ekim 2012

Nefret mi etmeliyim, seni sevdiğim için senden
En kabul görmemiş sevgi bile iyi midir sevgisizlikten
Yarım dünyama inat senin iki dünyanın var
İkisi de bana dar

/Bana ağlamayı öğret, gülmeyi ben öğrenirim/

Bak ayakların yerde gözlerin toprakta
Ya ruhun , kanatsız uçar mı sanıyorsun
Veda saatleri değil bunlar, veda yılları
Sevmek bir sanat, unutmak değil
Unutturmak hiç değil
Unutma,
Ölüm de yok olmak değil

/Gülmeyi de öğret bana/

Fidyen olayım ey aşk , çıkar siyah inciye
'Yolun açık olsun' diye ruh
Kapı burada da sapı nerede

Uzun gecelerin suçu değil bu özlem
Söz verdik de, söz almadık bilirsin
İki kıyamet arası ihanete beş kala
Bıçak sırtındayım
Aklım aklıma emanet
Gerçek olduğumu hatırlatan yalancının şahidiyim
Ben bile duyamazken sesimi , sen nerden duyacaksın
Ki,
Gelesin

Gece uzunluğunu gündüzden çalar, gündüz de geceden
Hak edeni sevememenin ağırlığındansa bu sitem
Boş ver
Nasılsa borç yok, alacaklı da

Ben bile inanamazken
Haklısın
Sen nasıl inanacaksın sevdiğime

/Son şiirdir belki, kaybetme/

Ölüyorum, İkimizin yerine
Hakkını helal etme
şiir: simsiyah seslendiren: Zişan Karamazi